

Novák Hanna, 11 éves

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás tenger kilencvenkilencedik tüzes szigetén is túl, még azon is túl volt egy iciri-piciri kicsinyke kert. Annak a kellős közepibe meg egy elmondhatatlanul nagy kert... Abban pedig egy kicsinyke....

manó, akit Mályvának hívtak. Varázsló volt, az óriási kert pompás palotájában lakott, Kankalin király udvarában. Szivárványkert minden lakója szerette őt, mert amikor csak tudott, segített Kankalin király alattvalóinak. Rózsaszín varázsgömbje segítségével minden virágot és növényt meg tudott gyógyítani.

Békében éltek a szépséges Szivárványkertben, csak a király helyettese Bűbáj Büdöske áskálódott Mályva ellen, mert féltékeny volt rá. Egyszer, amikor Kankalin király elment a szomszéd szigetre rokonlátogatóba, Bűbáj Büdöske gonosz tervet eszelt ki. Segítséget kért Mályvától a hervadó nefelejcei gyógyításához, így kicsalogatta őt a palota kertjébe. Amíg a varázslómanó a kis kék virágokat tanulmányozta, Büdöske visszalopózott a csillogó rózsaszín varázsgömbhöz, és egy sötétbarna folyadékkal teli edénybe dobta azt. A gömb nyomban sisteregni kezdett, és csúnyán, foltosan hámlott le a külseje. Bűbáj Büdöske gonoszul felkacagott, aztán meglepetten látta, hogy a Nap már nem süt, és a világ lassan sötét és színtelen lesz. Mályva manó kétségbeesve botorkált vissza a palotába, és a kis zseblámpája fényénél kikapta a furcsa léből a tönkrement varázsgömböt.

-Nem tudom megjavítani, elromlott, nincs varázsereje! -sírdogálta. -Most mi lesz velem? Mi lesz Szivárványkerttel?

Feketébe borult az elmondhatatlanul nagy kert, csak apró mécsesek és zseblámpák fénye villogott, ahogy a riadt lakók próbáltak világítani a sötétben.

Ekkor Mályva hirtelen felkiáltott:

-Kankalin király talán segíthet! Hiszen magával vitte a varázspálcáját a szomszéd szigetre, hátha nem érte őket ez a furcsa átok! Tüstént elindulok érte, és hazahívom!

Hét lakat alá zárta a gömböt, és a titkos barna folyadékot, és zseblámpával és tartalék elemmel felszerelve útnak indult.

Ment, mendegélt, míg az óriási kert széléhez jutott, majd átkelt az apró kerten, és az Óperenciás tenger partjára érkezett. A tenger felett már pislákoltt valami fény, és a parton egy vénséges vén boszorkánnyal találkozott.

-Kedves Öreganyám! Mályva manó vagyok, elveszettem varázserőmet, mert tönkretették a varázsgömbömet, és így nem tudom visszahozni a fényt Szivárványkertbe. El kell mennem Kankalin királyért, az ő varázspálcája az utolsó reményünk. Kérlek, segíts, ha tudsz!

-Szerencséd, hogy Öreganyádnak szólítottál! -recsegte a banya. -Gyere velem!

A banya egy szomorúfűz alá eldugott ócska, régi csónakhoz vezette Mályvát, majd vízre szálltak. Hét nap hét éjszaka eveztek, mire végül kikötöttek Csillagsziget fényes partjánál. Ott nyomban a kacsalábon forgó palotába siettek, és felébresztették a szunyókáló Kankalin királyt.

Szivárványkert uralkodója hüledezve hallgatta a történetet, majd sietve magához vette varázspálcáját. Mindhárman felpattantak a király arany Főnixmadarára, és nyomban hazarepültek. Szivárványsziget lakói már nagyon várták a királyt, fáklyákkal és lámpásokkal világítottak, így a Főnixmadár pont a palota bejáratánál tehetette le őket. Mályva és Kankalin megkereste a hét lakat alá zárt gömböt, és óvatosan elővették. A király intett a varázspálcájával, és a gömb hirtelen forogni kezdett. A palotában lassan fény kezdett derengeni, majd a kert is kivilágosodott. A gömb újra ragyogó rózsaszínűvé vált. Szivárvány is fénylett az elmondhatatlanul nagy kert felett.

Mindenki boldogan ujjongott. Kankalin király azonban szigorúan fordult Búbáj Büdöskéhez.

-Mi ez a titkos főzet, amivel majdnem elpusztítottad Szivárványkertet?

-Az Óperenciás tengeren, sőt a Nagy vízen túlról szereztem, az emberektől. Coca Colának hívják.

-Szörnyű bünt követtél el ezzel a méreggel! Hogy többé ez elő ne fordulhasson, örökre bezárlak a vártorony legfelső emeletére. A pusztító folyadékot pedig megsemmisítjük!

Kankalin király fogta a varázspálcát, Mályva tartotta a gömböt és a furcsa folyadékot így visszaváltoztatták átlátszó vízzé, de a biztonság kedvéért visszazárták a hét lakat alá.

Kankalin király kinevezte Mályva manót legfőbb helyettesének Szivárványkert felett végre újra fényesség ragyogott, a virágok gyógyultak, és mind boldogan éltek, míg meg nem haltak.